

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnt dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 5 SEPTEMBER.

Maatregelen tegen de cholera.

Wij achten het niet zonder belang de maatregelen mede te deelen, die het magistraat eener Hollandsche stad als voorzorgsmaatregelen tegen de Cholera heeft aangeduid.

1° De grootst mogelijke zorg voor luchtverschuiving en zuiverheid der woningen, benevens reinheid in ligging en kleding. De wasch behoort onder andere in bleekwater te worden geplaatst.

2° Bijzonder zorg en streng toezicht op de secreten, die dagelijks met eene oplossing van karbolzuur moeten worden doorgespoeld. Een paar lepels karbolzuur op eenen grooten emmer water is voldoende. Bij overhoop voorkomen van epidemische ziektegevallen wordt dit voorschrift vervangen door het volgende: driemaal daags doorspoelen met 5 hectogrammen of ons ijservitriool, opgelost in 2 kruiken warm water, per keer en per secreet. De prijs van het ijservitriool bedraagt voor 5 hectogrammen slechts weinige centen, terwijl het van gemeentewege aan minvermogenenden gratis kan worden uitgedield.

3° Lijdt iemand aan diarrhée, hij blijve in afwachting der te ontbieden geneeskundige hulp te bed; kinderen, aan diarrhée lijdende, houde men te huis, daar zij anders toch van de school verwijderd zouden worden. Men vermijde het onnodige bezoeken der lijders; trachte de afzondering der eerst aangevallen in de hand te werken; zorg voor de heele afzondering der lijken, en verwijdere in de huizegezinnen zooveel mogelijk de gezonden uit de omgeving der zieken.

4° Vooral bij plotseling ontstaande diarrhée, gepaard met buikpijn, braking of eenig ander verdacht verschijnsel, dadelijke toediening van een zoogenaamd Bleekersdrank, zooals daarbij wordt aangegeven, en intusschen de hulp van eenen geneesheer in te roepen.

Vertoont zich de cholera, dan zal zoodanigen drank dag en nacht, behalve in de apotheken, ook voor onvermogenenden verkrijgbaar zijn aan het gasthuis, aan het ziekenhuis, aan de gasfabriek, op het raadhuis bij den concierge, of des nachts bij de politiewacht aldaar.

5° Strenge naleging van 't gebruik van onrijpe vruchten, slecht bereide spijzen en bedorven vleesch, en spaarzaam gebruik van rijpe vruchten inzonderheid komkommers, prunien en abrikozen, herinneren de burgemeester en wethouders hierbij nadrukkelijk aan de strafbepaling, waarin, volgens art. 73 der verordening van plaatselijke politie, zij vervallen, die bedorvene en voor de gezondheid schadelijke, verbodene of afgekeurde voorwerpen ten verkoop aanbieden, uitventen of uitstellen.

Zorgvuldige vermindering voorts van het drinken van koude, ongekookte karnemelk en van het misbruik van sterke drank.

6° Koud water, niet dan vooraf gekookt, te drinken. Het vat, waaruit gedronken wordt, glas of kopje, zij kiel. Men onthoude zich vooral van overdadige hoeveelheden en van snel en kort achter elkander, alsmede van bij bezweet lichaam te drinken. Zoo mogelijk filtreere men 't water, door het in zand, kiezel of kool te laten doorzigen. Scheikundige zuivering geschiedt het best door toevoeging van eenige druppels, in de apothek verkrijgbaar, murices ferri liquidum op eenen emmer water. Voor hen, die daarin niet kunnen voorzien, zijn inmiddels reeds van gemeentewege vaten met zoodanig water op verschillende plaatsen gesteld.

7° Zorg voor behoorlijke, drooge kleding. Bij natte voeten onder andere, verwisseling van kousen, enz.

Terwijl het plaatselijk bestuur door het dagelijks schoonhouden der straten, ledigen der vuilnisbakken en verversching van water in de sloten, als anderzins, de openbare reinheid en zuiverheid in de gemeente zooveel mogelijk tracht te bevorderen, maakt het de ingezetenen tevens aandachtig op het belang, dat er ook voor hen in gelegen is, die maatregelen te ondersteunen, door geene drekstoffen of andere vuile stoffen op daarvoor niet bestemde plaatsen te werpen, en het bestuur noodigt de ingezetenen hen overigens nog uit om de straat bij droog weder dagelijks met versch water te bevochtigen, daar ook dit als een zeer nuttige maatregel tegen de epidemie wordt aangemerkt.

M. C. Reyners, kapelaan te Hamont, is pastoor benoemd te Overpelt.

Buitenlandsch nieuws.

UITSpraak VAN DEN KRIJGSRAAD.

Zaterdag namiddag heeft de 3^e krijgsraad te Versailles uitspraak gedaan in de zaak der be-

lichte kopstukken van den jongsten opstand der zoogenaamde gemeentemannen van Parijs.

Twee der voornaamste volksoptokers, die aan het hoofd der uitvoerende macht stonden en ongetwijfeld de bevelen hebben gegeven tot de gruwelijke moordrijzen op de schuldlooze gijzelaars gepleegd en voor de brandstichtingen: Ferré en Lullier, zijn ter dood veroordeeld. De advocaat van den laatsgenoemde voelde eenige hoop zijnen client van de doodstraf te redden, omdat uit den loop van 't proces gebleek was dat Lullier niet alleen een opstandeling, moordenaar en brandstichter, maar tevens een verrader is geweest, die, terwijl hij de Commune zelf mede bestuurde, heimelijk werkte en betaald werd om haar en de andere hoofdmannen aan het wettige gezag te Versailles over te leveren.

Wat Ferré betreft, deze was de zwaarst beschuldigde als moordenaar, diel en brandstichter; even als de bloeddorstige procureur Raoul Rigault, was die kerel een monster in menschen gedaante; de laagste en verachtelijkste booswicht, welken men in de geschiedenis der omwentelingen kunne aantreffen.

Wat Ferré betreft, deze was de zwaarst beschuldigde als moordenaar, diel en brandstichter; even als de bloeddorstige procureur Raoul Rigault, was die kerel een monster in menschen gedaante; de laagste en verachtelijkste booswicht, welken men in de geschiedenis der omwentelingen kunne aantreffen.

Wellicht zullen de verdieders der veroordeelden dezen aansporen tot genadevragen, of minstens vragen van strafverzachting van den President der Republiek, die ongetwijfeld 't recht bezit een gunstig besluit daarop te nemen. Doch wij gelooven niet dat M. Thiers, in het onderhavige geval, met zulke misplaatste grootmoedigheid, zich bij de treffelijke menschen verdienstelijk zonde maken; de misdaden zijn te groot, te onmenschelijk geweest; zij moeten geboet worden...

De dankboodschap van den President der Republiek aan de nationale Vergadering maakt overal den besten indruk. De republikaanen zijn daarover te vreden, en de vrienden van 't koninkdom verontnusten er zich niet over. De gematigde Staatsmannen bemerkten met genoegen dat M. Thiers geen bombast, geene ronkende zinspellen bezigt, geene schitterende programbeloften doet, welke dikwijls niet langer leven dan gedurende de kiezingdagen, en zoo zelden vervuld worden. M. Thiers heeft zeer goed begrepen dat de zedige en verstandelijke taal degene is welke Frankrijk op dezen oogenblik het beste voegt.

De Beurs, de politieke barometer, heeft ook nu reeds door eene rijzing haar gevoelen uitgedrukt. De *Journal officiel*, gisteren avond verschenen, kondigt aan dat de ministers die, ten gevolge der benoeming van het hoofd der Uitvoerende macht tot President der Republiek, allen hun ontslag hadden gegeven, op nieuw benoemd en in de zelfde bedieningen bevestigd zijn geworden.

De processen voor den krijgsraad te Versailles en de aldaar gehoorde verklaringen der getuigen hebben nu voldoende bewezen dat de *Internationale*, tijdens 't keizerrijk in Frankrijk verboden en gestreng vervolgd, aanstonds na Napoleons val, hare geheime agenten naar Frankrijk heeft gezonden, met het vooraf beraamde en met de rooden van Parijs overlegde plan om in troebel water te vissen, en in de zoo wreed geteisterde fransche hoofdstad een grooten slag te slaan, de beslissende vuurproef te nemen.

Het inzicht van Assy was om zich van de instellingen der Commune te bedienen, ter verspreiding der denkbeelden welke hij te Creuzot en elders het werkvolk had aangepredikt; op deze wijze is hij een van de bestuurders der opstandelijke gemeente en de medeplichtige geworden der schurken die zich aan haar hoofd hadden geplaatst: Assi poogde, bij middel eener voorgewende politieke of republikaansche beweging zijn maatschappelijk stelsel in Frankrijk in te voeren.

Een groot deel der krachten, waarop de Gemeente steunde, kwam van de *Internationale*, vooral onder geldelijk betrek. Thans heet, de laatste de oogen naar Zwitserland gericht, om aldaar het middelpunt harer werkingen te vestigen en haar groot doelwit na te jagen: de vernietiging van het maatschappelijk gezag en van 't kapitaal, bijgevolg het gedwongen communisme of verdeling van goederen; geene meesters en werkers meer; maar volle gelijkheid in alles en voor allen....

Wij gelooven niet dat de zwitsersche werkers, veel beter onderwezen en veel meer beschaafd dan de parijzische swetsers, het oor zullen leenen aan die overdrevene theorieën, welke in geen beschaafd land, zelfs niet in den ongebon-

den amerikaanschen vrijstaat Utah, duurzaam in praktijk gebracht kunnen worden.

In de nationale vergadering heeft den 31 augustus, een looneel plaats gehad, dat weinig waardig is van een welgevend korps. Men discuteerde over het voorstel Rivet, ter verlenging der machten van den heer Thiers en der nationale vergadering. De heer Baragnon had het woord en zegde onder andere: Wanneer de natie hare rechten terugneemt, wordt zij weer meesters van zich zelve. Gij, de mannen van den 4 september, die het gevestigd gouvernement hebt omgeworpen...

Stem links. Gij kust de schoenen van dit gouvernement! (Hevige opschudding rechts. Tot de orde!)

Stem rechts.— Hebt gij die schoenen gepoest? Er ontstaat een gevecht tusschen verscheidene leden. De heer Langlois komt tusschen beiden. Onbeschrijflijke verwarring en rumoer.

De voorzitter dekt zich het hoofd.

De zitting is feitelijk gedurende 10 minuten onderbroken.

Om 4 uur 45 min. ontbloeit de voorzitter zijn hoofd, en poog de Vergadering tot de kalmte en de stilte teru te brengen.

Wanneer de kalmte bijna hersteld is, roept de voorzitter de heer Testelin, die het incident verwekt heeft, tot orde.

De heer Testelin beklimde tribune. Ik beken eene grove fout aan te hebben, maar ik verzoek om de verzachtende omstandigheden te pleiten.

De voorzitter liet bloot dat de heer Testelin hem verklaard heeft dat zijne woorden, die de opschudding verwekt hebben, niet gericht waren tegen de Vergadering; diensvolgens trekt hij de tot orde roeping in. (Toejuichingen links; rumoer rechts)

Het incident is geslakt.

De 2 september staat als geschiedenis aangekeend als de verjaardag van eene der gewichtigste gebeurtenissen in de onbegrijpelijkste geschiedenis van Europa.

Na Saarbrücken was or het fransche leger het tijdperk der nederlag aangebroken. Opvolgens leidt het bloedig iederlagen te Weissenburg, Würth, Forbach, Rezonville, Gravelotte, enz. De keizer telegrafeerde nu naar Parijs: « Alles kan hersteld worden! » en hij bleef vol aarzeling, niet wende wat hij moest aarzelen om alles te herstellen. Hij had reeds het opperbevel over het leger aan maarschalk Bazaine afgeestaan, loch belemmerde hem in zijne handelingen der bevelen en tegenbevelen.

Ten gevolge van den driedagschen veldslag van Rezonville e Gravelotte, bevond zich Bazaine met zijngroote strijdmachten binnen de linien van Metz, en het was generaal von Moltke gukt hem den terugtocht naar Châlons en Parijs af te snijden, zooals hij er in geslaagd was te voorkomen, dat Mac-Mahon zich verenigde met de maarschalken Le Bœuf en Bazaine.

Bij het vernemen dier gewichtige nederlagen, maakte zich eene tot hertoe nog ongekende woede van de parijzische bevolking meester. In het welgevend korps stelde Jules Favre voor den keizer vervallen te verklaren, en eene stemming van wantrouwen werd uitgebracht tegen minister Ollivier die de *cavre liger* den oorlog had aangegaan. Deze stemming had zijne afreding ten gevolge.

Generaal Trochu werd geroepen om aan het hoofd der verdediging van Parijs te komen staan. De keizerin, bevreemd voor de republikaanen, riep ongelukkig Palikao en ultrakeizersgezinden aan het bewind. Deze bedrogen Parijs door het uitstrooien van valsche berichten over de oorlogsgebeurtenissen, en zij dwongen Mac-Mahon en den keizer Parijs onbeschermd te laten en van Châlons naar Metz te trekken om Bazaine te ontzetten. Deze liepen hunnen val te Sedan te gemoet. Iedereen weet na welk schrikkelijk bloedbad, dat 4 dagen duurde, den 2 september de keizer zich in die stad, bij de belgische grenzen gelegen, met een leger van 100,000 man op genade en ongenade aan den pruisischen koning moest overgeven.

Een maarschalk, 39 generaals 2125 officieren, 84,450 onderofficieren en soldaten, benevens 14,000 gekwetsten vielen met 70 mitrailleurs, 330 veldstukken en 10,000 paarden in de macht der Pruisen. Het overige gedeelte van het leger des maarschalks, 14,500 man sterk, vluchtte over de belgische grens en werd er ontwapend en geïnterneerd.

Al de briefwisselaars die van den veldslag een verhaal opstelden, riepen uit dat nog nooit zulke schrikkeligheden gebeurd waren. De keizer onderging de vernedering te midden der overwinnende troepen krijgsgevangenen weggevoerd te worden. Het slot Wilhelmshöhe werd hem tot verblijfplaats aangewezen.

Bliksemsnel verspreidde zich door steden en dorpen het gerucht der gevangenneming des keizers, en een zucht van ontlasting ontsnapte aller borsten. Ieders hart had vrede met dien afloop. Met het rijk van Napoleon III was het nu gedaan. De troon was omgeworpen, die gedurende bijna 20 jaren, tot verstorming en smart van de meesten, werd rechtgehouden door het zwaard en de weelde.

Nu de despot machteloos ter neder lag, werd zijne regering, die het fransche volk zoolang met laffe verduldigheid verdragen had, vrijmoedig beoordeeld en algemeen veroordeeld. Wat al vervloekingingen gingen sedert Napoleons val op tegen het ellendig bestuur van het keizerrijk!

Wat gebeurde verder te Parijs? De republiek en het voorval van Napoleon III worden uitgeroepen. Een voorloopig gouvernement van nationale verdediging wordt aangesteld. Het gepeupel van Parijs loopt naar de Tuilerien, maar de keizerin, verlaten door haar gevolg, heeft ten tijde gehad, langs eene achterpoort weg te sluipen. Zij gelukt er in Engeland te bereiken waar haar de kroonprins volgt.

De slag van Sedan stelde aldus een einde aan de regering van Napoleon, en gaf aan Frankrijk den hoogen regeringsvorm der republiek. Zal zij een langdurig bestaan hebben? Deze vraag durft men niet beantwoorden en vooral niet met een volmondig ja, als men denkt aan de politieke ontwikkeling der fransche natie, die niet op de hoogte wordt geacht van dien verheven trap van staatswezen. Inderdaad, Frankrijk is in deze eeuw ten achter gebleven, wat onderwijns en verlichting betreft; immers miljoenen zijn aan het leger besteed, terwijl het onderwijns zich met eene karige aalmoes moest vergenoegen. Een lang leven kan men hopen voor de republiek, maar niet met zekerheid voorspellen.

Wie met ons den dag van 2 september herdenkt, zal gelijk wij de overweging maken, dat in de hand van God eene bloedige ramp som-

VERKLARING VAN M. THIERS.

De commissie gelast met het onderzoek naar de oorzaken van den opstand te Parijs, heeft dezer dagen onder andere den heer Thiers gehoord. Ziehier de verklaringen, welke deze, volgens den *Journal de Lyon*, heeft afgelegd:

Hij begon met een verhaal omtrent den uitslag zijner zending bij de vreedme Regeeringen, die hij voor eene tusschenkomst ter gunste van Frankrijk in den oorlog met Pruisen trachtte te winnen.

Door behulp van een Fransch geleide, kwam M. Thiers te Parijs terug. De onderhandelingen met Pruisen over eenen wapenstilstand leden, gelijk men weet, schipbreuk op de kwestie betreffende het middelerwijlig aprotandieren van Parijs. Thiers vroeg een ration per persoon; von Bismark scheen geneigd eer half ration toe te staan. Thiers zou nog eene concessie op dit punt gedaan hebben; maar toen barste den 31 oktober de opstand te Parijs uit. Daardoor verloor Thiers al het terrein dat hij gewonnen had. De vijand was ten eenemale onhandelbaar geworden.

Thiers vertrok daarop weer naar Orleans. Bij al zijne gesprekken met de leden van het gouvernement der nationale verdediging, kwam hij op tegen het tot elken prijs voortzetten des oorlogs, en trachtte hij de regering een juist inzicht te geven van den toestand des lands.

De oorzaak van den opstand van 18 maart moet eigenlijk in de opgewekte vaderlandsliefde gezocht worden; maar zij raakte het spoor bijster; de revolutionaire hartstochten kwamen in het spel.

Het vaste voornemen der Pruisen, om hunnen intocht in de hoofdstad te houden, verbitterde de gemoederen in buitengewone mate. Men riep dat men verraden, dat het gouvernement misleed was, dat Parijs door de Pruisen geplunderd en verwoest stond te worden.

De zaken kregen nu spoedig een ernstig aanzien. De *Internationale* bleef de hartstochten aan. Allerlei voorwendsels werden te baat genomen. Zoo werd het gouvernement beschuldigd, dat het de Republiek wilde omverwerpen; de laster tegen de Regeering werd niet gespaard. Allo middelen, die dienen konden om het volk tegen hem op te ruien, waren goet.

De poging, om de kanonnen te Montmartre meester te worden, mislukte. Ten laatste vond de Regeering goed Parijs te verlaten. Thiers had dien raad gegeven. Reeds in februari 1848 had hij aan koning Louis-Philippe geraden zich uit de hoofdstad te verwijderen en naar Saint-Cloud of Versailles te vertrekken, ten einde vervolgens aan 't hoofd van een sterk leger te Parijs terug te keeren. Maar de koning, die eerst aarzelde, weigerde later, vorschrikt als hij was door het lot, dat aan Lodewijk XVI en Karel X te heurt was gevallen.